

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Lvtgardis Sanctissimae Virginis, ex ea, quæ est per Thomam
Cantipratensem Dominicanum eius contemporaneum. Obijt anno Domini
1246.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Valdè eius
corpus lace-
ratur.

Gladio ces-
ditur.

matronæ membra, inauditis supplicijs torque-
ri. Ea verò Christi spiritu roborata, cum hisce
tormentis omnibus inuisa animi fortitudine
resisteret, seq̄ e sine intermissione Christianam
effeceret, postremo capitis sententia præcla-
ram certamen finiuit. Translata porro fuisse ho-
rum SS Martyrum corpora in Gallias, per S. A-
matorem, Episcopum Antiodorensem, præde-
cessorem S. Germani, cum in Orientē esset pere-
grinatus, tradit Mombrit. Tomo 2.

• VITA LVTGARDIS SANCTISSIMAE

C. Baron. in
no. marty.
Roma.

*Virginis, ex ea, qua est per Thomam Cantpra-
tensem Dominicanum eius contemporaneum. O-
bit anno Domini 1246.*

16. Iunii
Patria Lut-
gardis.

Lvtgardis virgo, ex illa quondam Tungro-
rum celeberrima ciuitate patre ciue, ma-
tre nobili, originem trahens, cum & in sua
quadam naturæ leuitate, & patris simul hortatu
vehementer nuptias ambiret, mirumque in mo-
dam ornatu vestium delectaretur; mater, quæ
tota pietatis studio dedita erat, modò minus, mo-
do blandimentis, ab ea mundi vanitate eam a-
nuocare conabatur; hortabaturque assiduò, vt
Christo potius, quàm mortali sponso nubere in-
animum induceret. His alijsque piæ matris ex-
citata stimulis, anno ætatis suæ duodecimo, in
monasterio Sanctæ Catharinæ, propè oppidum
Sancti Trudonis in Hasbania sito, diuino se ser-
uitio mancipauit. Occulto namque diuini spiri-
ritus instinctu adeò mouebatur, vt iam tum a-
matoris leuitatis pertæsa, nihil suauius esse cre-
deret quàm mundi vanitate calcata, totum amo-
rem ad Christum transferre. Interim non deerant

Tradit se
monasterio.

rant grauissimæ dæmonum infestationes, per impudicos iuuenum quorundam amores excitatæ, qui eam sibi sponsam expetebant: sed illa Christi amore iam ebria, mortale coniugiû plânè respuebat.

Cumque assiduis precibus & ieiunijs, ad celestium rerum amorem indies magis magisque ipsam prouocaret, mirabiliter commiserationis affectu erga pauperes & ægros permoueri coepit, adeo ut nulla re magis, quàm miserorum calamitatibus affligeretur. Contulit autè illi Dominus gratiam curationum sanè admirandam, ita ut ad contactum saluæ, vel manus eius affecta ægritudine membra sanarentur. Igitur ut cætarum gratiarum fulgor omnibus appareret, vno omnium consensu, eodem in monasterio ad Priorissæ officium (neque enim Abbatissa nomen consuetudo loci admittebat) electa est. Sed cum virgo humilitatis studiosissima, grauissima hac in re iniuria se affectam putaret: diuino instinctu, & hortatu etiam Iohannis Lyrani, Leodiensis diocesis, viri eximia sanctitate præditi, abdicato Priorissæ officio ad Aquinani, Cisterciensis ordinis monasterium se transtulit.

Ibi verò cum incredibili spiritus seruore die nocteque Domino seruiret, & ardentes pro omnium salute preces funderet, vidit nocte quadam meditationi vehementius intenta, Virginem Mariam, vultu lugubri, & quasi graui luctu deformatam. Cui compatiens in visione Lutgardis, cum quæsiuisset ab ea vnde tantus esset faciei squalor, quæ alioqui plena esset omnis gratiæ, beatissima virgo respondit: Ecce ab hæreticis & pseudochristianis rursus conspuitur, rursus crucifigitur filius meus. Tu ergo assume tibi

995

lamen-

Pius eius affectus erga pauperes.

Fit Priorissa

Transfert se ad Ordinem Cisterciensè.

Videt beatam Virginem.

Assumit septennae ieiunium.

lamentum, & perpetuo septem annorum ieiunio, imminente vniuerso orbi diuini numinis iram placare stude. Grassabatur eo tempore sanissima Albigenisum hæreticorum pestis. Iraque virgo sacra, vt pro suarum virium reuinitate pestem profligaret, & iratum Christi numen ad misericordiam inflecteret, toto septennio tale sibi ieiunium indixit, vt pane & cereuisia contenta, totam se lamentis daret: aded vt si aliquandò superiorum volūate coacta tentaret aliquid pulmenti ore haurire, protinus nauseante stomacho illud reijceret.

Aliud septennae ieiunium.

Expletis autem septē illis annis, rursus aliud ei pro peccatoribus ieiunium iniunctum fuit, quod mirabili charitate alijs septem annis, solo pane & olere transegit. Porro eo tempore sacratissimum Christi corpus, sub specie panis singulis Dominicis diebus percipiebat; quod cum Agnes Abbatissa, parū cauto vsa consilio, ei interdixisset, pia Lutgardis æquo & tranquillo id quidem tulit animo: sed admonebat illam Christum eam iniuriam vlturum. Nec defuit dicto fides. Nam Agnes pauld post intolerabili morbo correpta, non prius vel pedibus insistere vel ecclesiam ingredi potuit, quā agnita indiscretionis suæ culpa, Lutgardem pristino more cælesti pane frui permetteret.

Ab angelis virgo suscitatur.

Vt autem quarundam monialium, quæ minus dignè de illa sentiebant temeraria iudicia compescerentur, illiusque meritum clariùs innotesceret, accidit præclaro sanè miraculo, vt die quodam Dominico ad altare pergens, cum præmia corporis debilitate, sub graui casu periclitaretur, angelico fulciretur ministerio; profus vt sacre virgines, viso splendore immenso, qui

eam circundabat, timore percussa, summa eam deinceps veneratione prosequerentur. Quin & aliorum quorundam sanctorum familiari colloquio. Dominus eam in vita consolari dignatus est. Ipsa verò mira sollicitudine afflictos & tentatos consolabatur: adeò vt nemo non eius sermonibus se refectum gauderet. Vndecimo ferè ante obitum suum anno, instar Patriarcharum Isaac & Iacob, ambobus est orbata luminibus, pro quibus. cælestis luminis splendoribus solito clarius perfusa, tandem ad liberam auras supernæ Hierusalem exultans & lætabunda euolauit.

Exæcatur
sacra virgo.

Moritur fo-
liciter.

VITA S. BENNONIS, MISSNENSIS Ecclesiæ Decani Episcopi; sanctitate & miraculorum gloria præclari: ex ea quæ est per Hieronymum Emser, sacrorum canonum Licentiatum. Excessit ex humanis anno à Christo Domino 1106. Aetatis suæ 96, sedis autem quadragesimo.

C. Baron. in
no. ad mart.
Rom.

Beatu Benno inclyta Saxonie ciuitate Hildesheim, olim Bennopolis nuncupata à Bennone quodâ (vt aiunt) conditore Phrysi: parentibus quidem cum insigni nobilitate, tum eximia in Deum pietate spectatis (Patre nimirum Saxonie Comite, Matre verò, & re & nomine Bezela, quasi benè zelante) oriundus, et iamnum quinquennis in obsequium S. Bernardi Hildesimensis Anstittis, ac fundatoris S. Michaelis, sui consanguinei traditus est. Qui eum mox in rebus diuinis ac bonarum artium doctrinis solerter instrui curauit. In quibus sub disciplina VVigeri S. Michaelis Præpositi, breui tempore tantum profecit; vt eidem B. Pontifici

16. Iunij.

Patria & pa-
rentes eius.

Conditor
ciuitatis Hil-
desheim
quis.

extre-